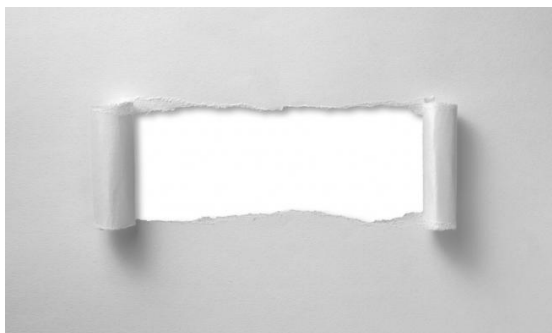

Lectorium rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Nema praznog prostora

*Trideset žbica u osovini kotača se susreću,
?iju korist određuje prazan prostor kojeg obuhvaća.
Posuda je napravljena od gline,
a korisna je zbog praznog prostora kojeg obuhvaća.
Vrata i prozori na kući korisni su zbog praznog prostora kojeg
obuhvaćaju,*

a kuća je korisna jer je prazna.

*Bitak, ono što je materijalno, ima svoj smisao i korist,
ali stvarna korist proizlazi od nebitka, od onoga što je nematerijalno.*

Lao Tzu, Tao Te Ching, 11. pouka

Jedanaesta pouka usmjerava našu pozornost na neke krajnje važne stvari. Vrlo direktno nam se ukazuje na “prazni prostor” i to uz pomoć kotača, vaze i kuće, ?ija se korist ogledava kroz prazan prostor kojeg sadrže. Pri tomu nam se u mislima spontano javlja grob Christiana Rosenkreuza. Nekoliko je izreka uklesano na njegovu nadgrobnom spomeniku, a jedna je od njih “Nema praznog prostora”. Do istog zaključka je došao i Lao Tzu, jer stvarna praznina nema smisla i korisnost.

Postoji sveo?itovanje koje poznajemo kao Univerzum smrti. Pozadina tog univerzuma, me?utim, koja je za nas nevidljiva, od mnogo je veće važnosti od vidljive manifestacije svemira. Nematerijalno dijalektičke prirode, ono nevidljivo, određuje materijalno, vidljivo. Vidljivo ima zadatak i cilj koji su objašnjivi iz nevidljivog. Ako istražimo principe i smisao stvari u svijetu dijalektike te zaključimo da je sve samo briga i nezadovoljstvo, tada više nije moguće imati poštovanje prema praznom prostoru, nevidljivoj pozadini stvari i pojava. Jer, iz nevidljivog se objašnjava vidljivo.

Svako ljudsko biće nalazi se u središtu jednog kotača. Svaki mikrokozmos, kao i svaka smrtna duša, stoji u središtu sveo?itovanja. Sunce vam šalje svoje zrake, kao što vam svoja zračenja šalju i sva nebeska tijela. Tako se nalazite u u jednom kotaču od vatrenih zraka koje se susreću u vama, kao u središtu: *Trideset žbica u osovini kotača se susreću*. Kotač je, dakle, astralna svjetlost koja vas pokreće. “Osovina” ste vi, jer ste središte u komu se zrake susreću. Ovdje se govori o trideset žbica ili zraka, jer se u Univerzalnom u?enju ?esto spominje trideset primarnih zraka, dakle, trideset žbica velikog vatrenog kotača. Postoje tri velike struje astralne vatre, a svaka od njih sadrži mnogo strujnica snage. Tih trideset zraka ne dolazi iz vidljiva univerzuma, nego iz nevidljiva, iz takozvanog praznog prostora. Astralna vatra je nevidljiva.

Te zrake ili kanali sjedinjuju sve snage i mogu?nosti iz totalnog prostora plamenog kotača i tjeraju ih k osovini. Kotač se okreće oko središta, a središte ili osovina nosi kola, jedno postojanje. Postojanje ima određeni cilj, a ono svoju korisnost ili beskorisnost izvlači iz praznog prostora, iz izvora energije. Taj izvor snage određuje svojstva, sposobnosti i mogu?nosti onoga što je preko toga izvora postalo vidljivo.

Nakon što je to ustanovio, Lao Tzu prelazi na bliže detalje. On kaže: “Sad pomislite na vazuu.”

Nau?ili smo vazuu vidjeti kao Sveti gral, veliki izvor srca. U tom gralskom peharu skriven je jedan princip: Ruža srca. Me?utim, Gralski pehar ujedno usmjerava pozornost prema cjelokupnom svetištu srca koje u tom gralskom procesu treba odigrati veliku ulogu.

Svetište srca je na?injeno od “gline”, iz materije prirode. Ono može koristiti u?eniku jedino onda kada se ispuni prazan prostor posude onim nevidljivim, praznim prostorom onim od Gnoze; ako vazuu ispuni živa voda vatrenog kotača

spasenja. Me?utim, to je mogu?e ukoliko je srce prethodno o?iš?eno.

Ljudi su zaposleni da izgrade, uredi i održavaju svoje prebivalište, svoju osobnost, na sve mogu?e na?ine. Neprestano su zaposleni svojim prozorima i vratima koji mu osiguravaju pogled, izlazak i ulazak. Sad se morate zapitati je li ku?a koju gradite ima prozore i vrata okrenute u pravcu praznog prostora Gnoze, ili ne. U kojem vatrenom kota?u se nalazite? Kota?, u kojem stojite, odre?uje vaše mogu?nosti. ?emu koristi vaša ku?a? Prirodi smrti ili prirodi života?

Vi ste osovina kojoj konvergira trideset žbica, trideset rijeka u koje se ulijeva bezbroj pritoka i potoka praznog prostora. Ali, u kojem se praznom prostoru vi sami nalazite?

Nalazite se u dva prostora: prvi je podru?je prostora i vremena, a drugi vje?nosti, sveprisutnosti. Tako se, gledano apstraktno, oko vas okre?u dva kota?a, dva vatrena kota?a.

Na koji kota? gledaju vaši prozori, kojoj su vatri otvorena vaša vrata? Na kojem se kota?u temelji izgradnja vaše ku?e? Razumijete li da stvarna korist onoga što jest, proizlazi od onoga što nije? Vi ponešto “niste”, ponešto ipak “jeste”, a ono što niste morat ?ete postati.

U svakoj sekundi vašeg života zaposleni ste time da nešto budete, da nešto jeste, da nešto demonstrirate. Ono što na taj na?in pokazujete i dokazujete, odre?eno je nematerijalnom sferom nevidljivog podru?ja iz kojeg živite. ?im obratite pažnju na vaše stvarne životne rezultate, znate koji je, od dva kota?a oko vas, onaj vode?i ?imbenik u vašem životu. Moderna Duhovna škola je polje u kojem vas se u?i i pomaže da vazdu vašeg srca, Gral iz kojeg sve mora da nastane, obnovite za njenu ispravnu djelotvornost, i sagradite ku?u obnove na pravi na?in.

Iz Kineske gnoze-Tuma?enje Tao Te Chinga od Jana van Rijckenborgha i Catharose de Petri (Poglavlje 11, odlomak)

Source:

<https://hr.rosycross.org/hr/artikel/nema-praznog-prostora>